

III TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Jn 3:1-5.10)

Lugemine prohvet Joonas raamatust

Neil päevil tuli Joonas Jumala Sõna: “Sea end teele ja mine Niinivesse, suurde linna, ja ütle neile edasi kõik ähvardussõnad, mida mina neile lasen öelda.” Ja Joonas seadis end teele ning läks Niinive linna, nii nagu Jumal teda oli käskinud. Niinive oli suur linn Jumala ees, linna läbikäimine nõudis kolm päevateekonda. Ja Joonas käis esimese päeva teed, kuulutas ja hüüdis: “Veel nelikümmend päeva, ja Niinive hävitatakse!” Ja Niinive mehed – nii suured kui väikesed – uskusid tema sõnu, kuulutasid välja paastu ning panid selga kotiriide. Ja Jumal nägi nende tegusid, et nad pöördusid oma kurjalt teelt, ja ta kahetses kurja, millega ta neid oli ähvardanud, ega lasknud sellel sündida. See on Jumala Sõna.

Vastulaul (Ps 25:4-5.6-7.8-9 R:4)

R: Issand, anna oma teed mulle teada, õpeta mulle oma radu.

Issand, anna oma teed mulle teada ja õpeta mulle oma radu.

Juhata mind käima tõeteed ja õpeta mind,

sest sina oled Jumal, mu Lunastaja,

sinu peale loodan ma kogu aja.

R:

Tuleta meelde oma halastust ja heldust, Issand,

sest need on igavesest ajast.

Ära vaata minu noorusaja patte ja üleastumisi,

mõtle minu peale oma helduses, sest sina oled hea.

R:

Issand on hea ja õiglane,

seepärast näitab ta eksijaile õiget teed.

Ta juhatab alandlikke oma õiguse järgi

ja õpetab leplikele oma radu.

R:

(Teine lugemine 1Ko 7:29-31)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Ma ütlen teile, vennad, et aega on vähe, sellepärast peab igaüks, kellel on naine, elama nii, justkui tal ei olekski. Ja kes nutab, nagu ta ei nutaks, ja kes on rõõmus, nagu ta ei olekski rõõmus. Ning kes ostab, nagu ta ei saakski ostetut endale pidada, ja kes seda maailma kasutab, justkui ta ei kasutakski seda, sest selle maailma nägu kaob.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mk 1:15)

Halleluuja. Jumalariik on lähedal,
parandage meelt ja uskuge Evangeeliumi. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 1:14-20)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist

Pärast seda, kui Ristija Johannes oli vangi pandud, tuli Jeesus Galileamaale ja kuulutas Jumala evangeeliumi ning ütles: “Aeg on täis ja jumalariik on lähedal, parandage meelt ja uskuge evangeeliumi.” Ja kui ta Galilea järve ääres kõndis, nägi ta Siimonit ja Andreast võrku järve laskmas, sest nad olid kalurid. Ning Jeesus ütles neile: “Käige minu järel, ja ma teen teist inimesepüüdjad.” Ning sedamaid jätsid nad maha oma võrgud ja läksid tema järel.

Kui aga Jeesus edasi läks, nägi ta Jaakobust, Sebedeuse poega, ja Johannest, tema venda, paadis võrke parandamas; ning samas ta kutsus neidki. Ja nad jätsid oma isa Sebedeuse paati ühes palgalistega ning läksid Tema järel.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mis on juhus? Mida tähendab “juhuslik”? Kui näiteks päike täna hommikul tõusis, siis vaevalt saaks seda juhuseks pidada, sest nii kordub see päevast päeva igal hommikul. Juhuseks nimetame me aga sündmust, mille toimumist me ei oska kuhugi liigitada, milles me ei näe süsteemi. Näiteks kui keegi libiseb tänaval ja murrab jala, pillab puruks kohvitassi – või teistpidi, saab loteriil suurema või väiksema võidu või leiab hommikusel jalutuskäigul pargis oma tulevase abikaasa, siis miks juhtus just nii, jääb täpse ja ammendava vastuseta. Juhtunu tõenäosus oli lihtsalt liiga väike, et selle tagajärjega oleks saanud juba ette arvestada.

Kas saab aga miski olla juhuslik Jumala ees? Vaevalt küll. Jumala tahe võib meie jaoks avaneda just juhuse kaudu ja meie ei tohi seda tähelepanuta jätta.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, nii mõnegi piibliloo puhul võib selle taustalt leida vihjamisi esinevaid, justkui juhuslikke üksikasju, mis annavad meile veel teisegi õppetunni. Täna sees evangeeliumis on esiplaanil kahtlemata Siimoni ja Andrease ning teistegi vendade, Jaakobuse ja Johannese kutsumine Jeesuse jüngriteks. Kuid sündmuse taustal saame ka teada, et Jeesus leidis Siimoni ja Andrease võrke järve laskmas, samal ajal kui Kõuepojad Jaakobus ja Johannes istusid paadis ja parandasid võrke, ning et nad ei olnud seal üksi, vaid koos oma isa Sebedeuse ja palgalistega.

Näiliselt juhuslikud, tähtsusetud detailid, kas pole, aga lähemal vaatlusel saame neistki kokku õpetliku loo. Kindlasti oskasid ka Siimon ja Andreas sama hästi võrke parandada kui Sebedeus oma poegadega, ja nad kõik olid tublid kalurid – kuid õpetlik on see kõrvallugu sellegipoolest. Nimelt viitab see asjaolule, et katkiste võrkudega pole mõtet kalale minna, ja teisalt pole võrke mõtet parandada, kui nendega kala püüda ei kavatssetagi.

Võrk kui kaluri peamine tööriist on antud juhul Jeesuse mõistukõnest lähtuvalt tähtis element, kasvõi juba sellepärast, et Issand ütleb: käige minu järel ja ma teen teist inimesepüüdjad. Seega peavad apostlid hakkama nüüd mõtlema nendele vahenditele, millega nad inimesi patulainetest päästa saavad; enne kui päästerõngas välja mõeldi, oli võrk üks vahenditest, mida uppuja veest välja toomisel kasutati. Inimesele tuleb aga õppida võrku heitma teisiti kui kala püüdes, et päästetavad sellesse takerdudes vee alla ei vajuks, vaid saaksid võrgust kinni haarata. Apostlite võrk – see oli nüüdsest nende palvevaim, vagadus ja elulähedane usuõpetus, mis suudaks inimesi veenda. Just seda hakkaski Jeesus neile järgnevate aastate vältel õpetama.

Esimeste apostlite kutsumise loo asjaoludest võime veel ka välja lugeda, et Jaakobust ja Johannest ei kutsunud oma isa juurest ära nii, et too oleks häтта jäänud, vaid palgaliste abiga sai ta ka edaspidi endale elatist teenida. Seega on oluline, et kutsudes kedagi enda järel käima või minnes ise uue tee teele tuleb meeles pidada, et ka see, mis maha jääb, on tähtis.

Armsad õed ja vennad, kas julgeb tänapäeval keegi veel mõelda evangeeliumi kuulutamise peale? Kuidas sa lähed teisele midagi kuulutama, kui juba sellegi nimel tuleb vaeva näha, et ise oma usku ära ei kaotaks? Kas tunneb keegi end tõesti nii tugevasti jalgadega paadipõhjas, et patulaines ulpijaile päästevõrk heita? Pealegi võib siis juhtuda, et päästetav annab su hiljem kohtusse, sest

tema oli hakanud end patumeres just mõnusalt tundma ja siis tulid sina oma võrguga...

Maailm aga ei peatu; selles on halvemaid ja paremaid aegu, ja igast läbikukkumisest saab õppida edaspidi midagi paremini tegema. Vahel tuleb lihtsalt pikemaks ajaks paadipõhja istuda, parandada oma võrke ja mõelda sellele, kuidas olla õigel ajal õiges kohas: et meie võrguheitmist ei mõistetak valesi, et meil oleks varutud piisavalt usujõudu pakkuda abi neile, kes oskavad seda vastu võtta. Amen.